

Boris Anastasijević

Galerija čitaonice Kulturnog centra

IZLOŽBA SKULPTURE Borisa Anastasijevića ima u stvari retrospektivan karakter i prikazuje desetogodišnji razvoj ovog vajara (od 1953—1963), inače učenika velikog majstora naše epohe Osipa Zadkina.

Ako se prvo zaustavimo na onim hronološki najstarijim eksponatima oazićemo da je Anastasijević tematski zainteresovan za ljudsku figuru, a što se tiče plastičnih problema oni su vezani za tradiciju kubizma — „Srbija“, „Akt“ i „Bosanka“. U ovim skulpturama autor pokazuje jedno suvereno vlađanje kompaktnom, geometrijski stilizovanom formom, ali prilično uokvirjenom. Međutim, povremeno se Anastasijević sve više i slobodnije otisku-

je od ovakve plastične percepcije, sve je manje ograničen jednom formulom, njegov dijapazon interesovanja postaje bogatiji i savremeniji. Naime, postaje očigledno da se Anastasijevićovo shvatanje skulpture transformiše, ona za njega postaje prvenstveno plastičan fenomen prostora, no, u tom slučaju, ne podrazumevajući samo njenu namenu prostoru, već tretirajući prostor kao sastavni deo skulpture, dakle, kao jednu od njenih egzistencijalnih dimenzija. U tom cilju Anastasijević nastoji da kroz što neposredniji zahvat prostora pronađe onu nit koja bi, s jedne strane, sačuvala što plastičniji, reklo bi se, samostalniji život skulpture, s druge, afirmisala prostor, učinila ga vidljivim u njegovoј funkcionalnosti. Takvo koncepcijsko opredeljenje otkrilo je Anastasijeviću jednu šиру platformu za nesputano izražavanje, otuda se on, s obzirom da ne poseže za voluminoznom masom, usredsređuje na dinamična, duhovita rešenja odnosa forme i prostora, sa veoma smelim statičkim izvedenjem. Oštiri uglovi se, kada, provlače, ali je forma postala otvorena, tretirana najčešće kao površina čija se elegancija skladno sliva sa osnovnom struktukrom dela. Anastasijevićeva osnovna inspiracija ostaje i daleko viđen vet; objekti, figure, ali upoređujući ih sa prvim radovima, taj svet je sada transponovan do asocijativnih simbola maštovite i sugestivne skulpture. To se može najbolje videti u skulpturama „Labud“, „Veliki vitez“, „Katedrala“ i „Velika ptica“.